

ско искусство, и найдохъ, защо зле ще умре, ако продума вътре въ седмь дни: и за това нему убо заръчихъ да не продума до седмь дни, и азъ скрыхсе далече отъ твое то царство, за да не пострадамъ нещо за молчаніе то му. И това чувши царь отъ Синтипа, много му благодареше. Послѣ начна да пыта философы те и рече: кажете, о философи, ако бехъ убиль сына си вътре въ седмь те дни, чія щеше да бъде причина та на убійство то, моя ли, или на сына ми, или на жена та; Тога .

Единъ отъ нихъ рече: азъ мвимвъ, о царю, защо причина на убійство то щеше да бъде Синтипа: защо то онъ знаеше, защо ще умре дете то, ако продума предъ седмь дни, и не го задържа при себе, но ти го прати.

Другъ же рече: Не е това сходно: защо то не можеше Синтипа да се яви царю лжець, и да умали или умножи време то, що то беха согласили сосъ царя. И за това дете то убо прати на време споредъ согласіе то си, а самъ скрысе. И причина та на убійство то не щеше да бъде Синтипа, но царь, кой то опредѣли убійство то.

Третій рече: мене ми се мни, защо нити Синтипа щеше да бъде причина на убійство то, нити царь, но жена та, коя то хулеше дете то ложно, и оклеветаваше.

Четвертый рече: причина на убійство